

Glossa

La família sempre

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sant Agustí en la seva gran obra *La Ciutat de Déu* expressa la importància de la família per a la societat —«ciutat», l'anomena ell—: «La família ha de ser el principi i la part mínima de la ciutat» (XIX,16). I en la seva reflexió posa en concordança la «pau domèstica» i la «pau ciutadana». Han passat setze segles, però la veritat continua essent la mateixa: la família és el fonament de la societat. I ho és en el sentit de ser la cèl·lula primera de l'organisme de tota societat; i, al mateix temps, és la realitat essencial per al bon funcionament de la humanitat.

En aquests dies de Nadal contemplem el misteri del Fill de Déu fet home en el si d'una família. Ens podríem preguntar: hi hauria veritablement encarnació del Fill de Déu sense la seva família? I la resposta clara és: no. La vida humana és acollida en el si d'una família. Tota persona creix en l'àmbit de l'amor dels seus pares i és educat des de l'estimació. Aquest és el pla de Déu. Per això la família és sagrada. Tota acció, sigui de qui sigui, que anés contra la família en la seva identitat volguda per Déu, seria anar en contra de Déu. Com diem en pregària: «Oh Déu, vos uniu la dona a l'home i enriqueix aquesta unió, es-

tablerta des del principi, amb l'única benedicció que no ha estat abolida ni per la pena del pecat original, ni pel càstig del diluvi» (Benedicció nupcial. Ritual del Matrimoni). La família, fonamentada en el matrimoni, té el seu origen en la benedicció de Déu. Tocar la família és anar contra el pla de Déu original i perpetu.

La família és la comunitat de l'amor i de la vida. Per la seva mateixa naturalesa la família és el lloc de la vida. Els fills neixen de l'amor dels esposos i en l'amor són educats els fills. Dins el pla de Déu, l'amor entre els esposos és procreador —l'anomenem els cristians i els jueus— de la vida dels fills. Déu vol compartir la seva vida amb la humanitat; per això, per creació lliure i amorosa, ens ha creat a tots i cada un dels homes i dones, únics i irrepetibles. La generositat dels pares en l'engendrament de noves vides ha de ser sempre valorada. Els fills són el futur de les mateixes famílies i de tota la societat. Sense fills no hi ha futur. I, juntament amb la transmissió de la vida, l'educació és l'altra tasca fonamental de la família. Educació en la veritat. ¿Hi ha més gran veritat que la de saber que hem estat creats per Déu per a ser sants i irrepreensibles als seus ulls (cf. Ef 1,4)?

